

## **Resolució 985/2021, de 4 de novembre<sup>1</sup>**

**Número d'expedient de la reclamació:** 913/2021

**Administració reclamada:** Departament de Drets Socials

**Informació reclamada:** Gestions realitzades en relació amb diverses denúncies.

**Sentit de la resolució:** Estimació parcial i pèrdua sobrevinguda parcial d'objecte de la Reclamació

**Resum:** La regulació legal de l'exercici del dret d'accés a la informació pública és molt estricta en aquest punt: si no s'invoquen causes d'inadmissibilitat o límits al dret d'accés a la informació pública que justifiquin inadmetre o desestimar la sol·licitud, aquesta ha de ser estimada (articles 20.1 i 34.2 LTAIPBG), tal com ha fet el Departament, i facilitar la informació sol·licitada dins del termini màxim de 30 dies (article 36.1 LTAIPBG). En canvi, les resolucions de la GAIP no només tenen la capacitat jurídica de revisar les actuacions de l'Administració reclamada en relació amb les sol·licituds d'informació pública de les quals deriven, sinó que també la tenen per fixar el termini pertinent per lliurar la informació sol·licitada. Així es dedueix dels apartats 1 i 4 de l'article 43 LTAIPBG, segons els quals els acords de mediació i les resolucions de la GAIP han "d'establir el termini de compliment i, si escau, les condicions en què s'ha de fer efectiu l'accés a la informació pública". El criteri que invariablement atén la GAIP per fixar el termini de compliment de les seves resolucions és el de proporcionalitat, que és el mateix que requereix l'article 22 LTAIPBG per aplicar els límits legals al dret d'accés a la informació pública. Proporcionalitat que pot atendre tant al volum o complexitat de la informació sol·licitada, als mitjans a disposició de l'Administració reclamada o a altres factors. En aquest cas són diversos els factors que aconsellen flexibilitat en el termini per lliurar a la persona reclamant la informació sol·licitada estimada per aquesta Resolució: fa falta una tasca com a mínim laboriosa per extreure-la dels diversos expedients, que no són pocs; els mitjans personals dels què disposa l'Administració per realitzar-la són limitats; i el nombre de sol·licituds d'informació pública presentades al Departament per la persona reclamant aquestes últimes tres anualitats (111, a més de diverses reclamacions i altres peticions de diversa naturalesa), certament desmesurat. Per descomptat, la persona reclamant té dret a presentar les sol·licituds que d'informació pública consideri oportunes o necessàries; però també ha d'entendre que hi ha altres persones el dret d'accés a la informació pública de les quals, ha de ser atès per les mateixes unitats administratives, no és menor, i que aquestes mateixes unitats administratives han d'atendre així mateix altres tasques de similar interès públic. En vista d'aquests factors, la GAIP estima proporcional requerir al DDS perquè faciliti a la persona reclamant la informació sol·licitada sobre la situació actual de cada una de les denúncies que apareixen a l'annex de 8 de juliol de 2021 d'acord amb els criteris temporals establerts per l'apartat 3 de l'annex de la resolució de la Secretaria d'Habitatge i Inclusió Social de 30 de setembre de 2021, és a dir: quan la unitat administrativa responsable de satisfer la sol·licitud disposi de la informació necessària i de la valoració feta de cada expedient (antecedent 5), tasca que ha d'emprendre en el moment que correspongui en proporció amb els altres assumptes de la seva responsabilitat i a l'antiguitat respectiva, sense que pugui superar el termini de tres anys.

---

<sup>1</sup> El text original, elaborat pel ponent, s'ha escrit en castellà.



**Paraules clau:** Generalitat. Informació sobre denúncies. Accessibilitat i barreres arquitectòniques. Reclamació contra estimació. Silenci administratiu. Abús de dret. Tasca complexa d'elaboració. Termini de lliurament de la informació. Proporcionalitat.

**Ponent:** Josep Mir Bagó

### Antecedents

1. El 15 d'octubre de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 913/2021, presentada contra el Departament de Drets Socials (DDS) de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada a l'antecedent 2. La persona reclamant no demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 13 de setembre de 2021 la persona reclamant demana al DDS les gestions fetes en cada denúncia, de l'any 2019, des del 18 de gener de 2021 fins avui, que apareixen a l'annex que s'hauria enviat a la persona reclamant el 8 de juliol de 2021, amb la indicació d'"està en tràmit", concretant les actuacions realitzades i dient textualment que no s'ha fet res, si aquest és el cas. Indicar també la situació actual de cada una de les denúncies que apareixen a l'esmentat annex. Demana rebre la informació per escrit i correu postal.
3. La resolució de la Secretaria d'Habitatge i Inclusió Social de 30 de setembre de 2021, que estima la sol·licitud d'informació pública anterior, facilita en un annex la informació sol·licitada sobre les actuacions realitzades en relació amb les denúncies que apareixien "en tràmit" a l'annex de 8 de juliol de 2021 i, en relació amb la situació actual de cada una de les denúncies que apareixen a l'esmentat annex, indica que tal informació no existeix, perquè requereix una valoració de cada expedient que de moment l'Administració no pot emprendre, atès que té recursos limitats.
4. La Reclamació presentada el 15 d'octubre de 2021 indica que el Departament no ha contestat la sol·licitud anterior i que la seva finalitat és posar de manifest que el Departament no fa res en relació amb les denúncies en matèria d'accessibilitat.
5. El mateix 15 d'octubre de 2021 la persona reclamant presenta un escrit addicional a la GAIP, en el qual assenyala que, després de registrar la Reclamació, va rebre per correu postal la resolució indicada a l'antecedent 3. Fa algunes valoracions crítiques de la resolució de la Secretaria d'Habitatge i Inclusió Social i demana específicament a la GAIP que es pronunciï sobre si els paràgrafs segon i tercer de l'apartat 3 de l'annex suposen un impediment per a l'accés de la persona reclamant a la informació pública. Els paràgrafs referits tenen el contingut següent: *"Li fem avinent que, solament, quan tinguem la*



*informació necessària i la valoració feta de cada expedient, l'informarem de la resolució, però no abans. En aquest sentit, li recordem que aquesta unitat te uns efectius limitats i ha de fer moltes altres funcions importants que afecten a la ciutadania i que no es poden tirar endavant degudament ni a termini si està col·lapsada per cents d'expedients d'un sol ciutadà que reclama periòdica i reiteradament saber com estan els seus expedients mitjançant sol·licituds d'Informació pública, drets de petició i reclamacions al Síndic de Greuges”.*

6. El 19 d'octubre de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb les legislacions de procediment administratiu i de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
7. El 19 d'octubre de 2021 la GAIP comunica la Reclamació al DDS i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
8. El 26 d'octubre de 2021 la GAIP rep l'informe del DDS, que adjunta la resolució indicada per l'antecedent 3. En consideració a l'anterior resolució, l'informe del Departament demana que la Reclamació finalitzi per la pèrdua del seu objecte i afegeix que la persona reclamant està fent una pràctica abusiva del seu dret d'accés a la informació pública, amb més d'un centenar llarg de sol·licituds i altres iniciatives des de 2019, que estarien provocant greus problemes funcionals als serveis del Departament, en detriment d'altres responsabilitats seves.

## **Fonaments jurídics**

### **1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública**

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant de la GAIP les comunicacions que



substitueixen les resolucions. De conformitat amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei." Per la seva banda, l'apartat *b* del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret a accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa Llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "1. Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".



## **2. Pèrdua sobrevinguda parcial de l'objecte de la Reclamació**

Els antecedents posen de manifest que el DDS ha facilitat a la persona reclamant la informació sol·licitada sobre les gestions concretes fetes en cada denúncia, de l'any 2019, des del 18 de gener de 2021 fins avui, que apareixen a l'annex que s'havia enviat a la persona reclamant el 8 de juliol de 2021 amb la indicació d'està en tràmit". La persona reclamant no qüestiona, en el seu escrit addicional referit per l'antecedent 5, que se li hagi facilitat la informació existent en relació amb aquesta primera part de la sol·licitud, motiu pel qual cal concloure que s'ha produït la pèrdua sobrevinguda parcial de l'objecte de la Reclamació en relació amb la mateixa.

En conseqüència, és procedent finalitzar aquesta part de la Reclamació per aquesta raó, sense necessitat de més pronunciaments.

## **3. Sobre el dret d'accés a la informació de l'estat actual de totes les denúncies**

En relació amb la segona part de la sol·licitud, que demana la situació actual de cada una de les denúncies que apareixen a l'annex de 8 de juliol de 2021, el Departament assenyala que no disposa d'aquesta informació, que l'hauria d'elaborar mitjançant una valoració de cada un dels expedients, fet que suposa una tasca que difícilment pot abordar a curt termini amb els seus recursos limitats i que quan ho faci ja facilitarà la informació sol·licitada a la persona reclamant. En conseqüència, demana també la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació en relació amb aquesta segona part de la sol·licitud, per inexistència de la informació sol·licitada, i afegeix que les nombroses sol·licituds presentades per la persona reclamant són abusives i impedeixen que els serveis del Departament puguin atendre degudament la resta de les seves responsabilitats. La persona reclamant, per la seva part, demana a la GAIP que es pronunciï sobre si aquesta resposta limita el seu dret d'accés a la informació pública.

En realitat, la informació pública sol·licitada per l'apartat final de la sol·licitud, en brut (és a dir: l'estat o la situació actual de cada una de les denúncies relacionades a l'annex de 8 de juliol de 2021), existeix, almenys en els expedients respectius. El problema és recollir les dades existents als expedients i elaborar la informació en els termes sol·licitats per la persona reclamant. Tenint en compte que per elaborar la informació sol·licitada cal fer una valoració particularitzada de cada un dels expedients, segurament amb consideracions jurídiques que, almenys en ocasions, poden revestir una certa complexitat, i que el nombre d'expedients afectats no és curt, no sembla forassenyat suposar que el Departament, que a més, pel que sembla, compta amb recursos humans limitats per escometre aquesta tasca, hauria pogut acreditar la necessitat d'una tasca complexa d'elaboració i inadmetre la sol·licitud partint de l'establert per l'article 29.1.b LTAIPBG ("Són inadmeses a tràmit les sol·licituds d'accés a la informació pública en els supòsits següents: (...) b) Si per obtenir la informació que demanen cal una tasca complexa d'elaboració o reelaboració. En aquest cas, es pot donar



la informació de manera desglossada, amb l'audiència prèvia del sol·licitant"). Però no ho fa, i opta per una solució que, almenys en principi, sembla menys lesiva per al dret d'accés a la informació pública de la persona reclamant: estimar la sol·licitud, però demorar el lliurament de la informació sol·licitada a un termini incert, en funció de la disponibilitat dels seus recursos personals.

Per justificar la demora, el Departament invoca el que qualifica de pràctica abusiva de la persona reclamant, que en aquest cas seria el volum desmesurat de sol·licituds d'informació pública i altres iniciatives que hauria presentat aquests últims tres anys i que estarien afectant seriosament el normal funcionament dels seus serveis. El cas és que no acaba de justificar que la pràctica de la persona reclamant pugui ser qualificada d'abusiva, ja que el fet de presentar nombroses iniciatives, per si sol, no comporta aquesta qualificació.

La regulació legal de l'exercici del dret d'accés a la informació pública és molt estricta en aquest punt: si no s'invoquen causes d'inadmissibilitat o límits al dret d'accés a la informació pública que justifiquin inadmetre o desestimar la sol·licitud, aquesta ha de ser estimada (articles 20.1 i 34.2 LTAIPBG), tal com ha fet el Departament, i facilitar la informació sol·licitada dins del termini màxim de 30 dies (article 36.1 LTAIPBG), cosa que no ha fet. És a dir: l'Administració reclamada té capacitat jurídica per valorar la concurrència i l'aplicació de causes d'inadmissibilitat i de límits al dret d'accés a la informació pública, però si estima la sol·licitud està legalment obligada a facilitar la informació sol·licitada dins d'un termini màxim que no pot alterar.

En canvi, les resolucions de la GAIP no només tenen la capacitat jurídica de revisar les actuacions de l'Administració reclamada en relació amb les sol·licituds d'informació pública de les que deriven, sinó que també la tenen per fixar el termini pertinent per lliurar la informació sol·licitada. Així es dedueix dels apartats 1 i 4 de l'article 43 LTAIPBG, segons els quals els acords de mediació i les resolucions de la GAIP han "d'establir el termini de compliment i, si escau, les condicions en què s'ha de fer efectiu l'accés a la informació pública".

Habitualment, la GAIP acostuma a fixar terminis breus per complir les seves resolucions, en consideració al fet que quan aquestes són dictades han transcorregut normalment mesos des de la presentació de la sol·licitud i l'Administració reclamada ha tingut temps més que suficient per preparar o elaborar la informació sol·licitada. No falten, tanmateix, ocasions en què, en consideració al volum de la informació sol·licitada o a altres consideracions, les resolucions de la Comissió estableixen terminis una mica més llargs, que en algun cas han assolit diversos mesos. El criteri que invariablement atén la GAIP per fixar el termini de compliment de les seves resolucions és el de proporcionalitat, que és el mateix que requereix l'article 22 LTAIPBG per aplicar els límits legals al dret d'accés a la informació pública. Proporcionalitat que pot atendre tant al volum o complexitat de la informació sol·licitada, als mitjans a disposició de



l'Administració reclamada, al fet de coincidir amb un període generalitzat de vacances o a altres factors.

En aquest cas són diversos els factors que aconsellen flexibilitat en el termini per lliurar a la persona reclamant la informació sol·licitada estimada per aquesta Resolució: fa falta una tasca com a mínim laboriosa per extreure-la dels diversos expedients, que no són pocs; els mitjans personals de què disposa l'Administració per realitzar-la són limitats (i l'observació de la persona reclamant en el sentit que l'Àrea d'Accessibilitat no ha reclamat més recursos humans és irrellevant, sinó directament feridora, a aquests efectes: com si estigués en mans del personal de l'Administració ampliar a la seva mercè les plantilles, en comptes d'haver de suportar amb el treball els recursos existents...); i el nombre de sol·licituds d'informació pública presentades al Departament per la persona reclamant aquestes últimes tres anualitats (111, a més de diverses reclamacions i altres peticions de diversa naturalesa), certament desmesurat. Sens dubte, la persona reclamant té dret a presentar les sol·licituds que d'informació pública consideri oportunes o necessàries, però si presenta un nombre tan voluminós, pot bloquejar la tramitació normal de les seves pròpies sol·licituds; i també ha d'entendre que hi ha altres persones el dret d'accés a la informació pública de les quals, ha de ser atès per les mateixes unitats administratives, no és menor, i que aquestes mateixes unitats administratives han d'atendre així mateix altres tasques de similar interès públic. En vista d'aquests factors, la GAIP estima proporcional requerir al DDS perquè faciliti a la persona reclamant la informació sol·licitada sobre la situació actual de cada una de les denúncies que figuren a l'annex de 8 de juliol de 2021 d'acord amb els criteris temporals establerts per l'apartat 3 de l'annex de la resolució de la Secretaria d'Habitatge i Inclusió Social de 30 de setembre de 2021, és a dir: quan la unitat administrativa responsable de satisfer la sol·licitud disposi de la informació necessària i de la valoració feta de cada expedient (antecedent 5), tasca que ha d'emprendre en el moment que correspongui en proporció amb els altres assumptes de la seva responsabilitat i a l'antiguitat respectiva, sense que pugui superar el termini de tres anys.

En vista de les anteriors consideracions, és procedent estimar parcialment la Reclamació, perquè la Secretaria d'Habitatge i Inclusió Social no té capacitat jurídica per deixar obert el termini per facilitar la informació l'accés a la qual ha estimat i fixar, d'acord amb el criteri de proporcionalitat argumentat en els paràgrafs anteriors, un termini màxim de tres anys per facilitar a la persona reclamant la informació sol·licitada sobre la situació actual de cada una de les denúncies que apareixen a l'annex de 8 de juliol de 2021.

#### **4. Seguiment de l'execució**

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les



resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen pels articles 48 i següents RGAIP i per l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini fixat pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el seu compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu en relació amb el dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació al web de la Comissió dels casos en els quals els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

##### **5. Publicitat de les resolucions de la GAIP**

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP es publicaran al portal de la Comissió previst per l'article 25 RGAIP, prèvia dissociació de les dades personals.

#### **Resolució**

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 4 de novembre de 2021, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 913/2021, perquè la Secretaria d'Habitatge i Inclusió Social no té capacitat jurídica per deixar obert el termini per facilitar la informació l'accés a la qual ha estimat i fixar, d'acord amb el criteri de proporcionalitat argumentat en el fonament jurídic 3, un termini màxim de tres anys per facilitar a la persona reclamant la informació sol·licitada sobre la situació actual de cada una de les denúncies que apareixen a l'annex de 8 de juliol de 2021.
2. Declarar la pèrdua sobrevinguda parcial d'objecte de la Reclamació en relació amb la resta de les seves pretensions.
3. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució de la present resolució i que pugui perjudicar als seus drets i interessos.



4. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 913/2021 i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

---

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant dies festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si es comunica a la GAIP abans que fineixi el termini fixat en la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-lo en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic dirigit a [gaip@gencat.cat](mailto:gaip@gencat.cat), per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web [www.gaip.cat](http://www.gaip.cat) l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.